

— Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναιρέση διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι:

1. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως προς την εφαρμογή των σχετικών με τα δικαιώματα άμυνας κανόνων αποφαινόμενο ότι η αναιρεσίουσα έλαβε επίσημη προειδοποίηση για τα πραγματικά περιστατικά, βάσει των οποίων η Επιτροπή έκρινε ότι η αναιρεσίουσα διαδραμάτισε ρόλο πρωτεργάτη στο πλαίσιο συμπράξεως·
2. Το Πρωτοδικείο εξέδωσε την απόφασή του κατά παράβαση ουσιωδών δικονομικών εγγυήσεων επιτρέποντας στην Επιτροπή να στηριχθεί στην έκθεση που συνέταξε το FBI βάσει δηλώσεως ενός εργαζομένου της αναιρεσίουσας ως απόδειξη του ρόλου της δεύτερης ως πρωτεργάτη·
3. Το Πρωτοδικείο παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων αποφαινόμενο ότι η δήλωση της Cerestar επιβεβαίωσε το ρόλο πρωτεργάτη που είχε η αναιρεσίουσα στο πλαίσιο της συμπράξεως·
4. Το Πρωτοδικείο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη των ισχυρισμών της αναιρεσίουσας, σύμφωνα με τους οποίους το γεγονός ότι η Cerestar δεν προσδιόρισε κατά θετικό τρόπο τις συναντήσεις τεχνικού χαρακτήρα που αποκαλούνταν συναντήσεις των shegras και δεν προσκόμισε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις συναντήσεις αυτές, καθιστά εντελώς αναξιόπιστη τη δήλωση της Cerestar σχετικά με το ρόλο πρωτεργάτη που είχε η αναιρεσίουσα κατά τις εν λόγω συναντήσεις·
5. Πεπλανημένως έκρινε το Πρωτοδικείο ότι η αναιρεσίουσα δεν είχε το δικαίωμα να αμφισβητήσει την ακρίβεια των ισχυρισμών της Cerestar, για τον λόγο ότι δεν το είχε πράξει στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας·
6. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή οφείλει να τηρεί τους κανόνες που αυτοδεσμεύθηκε ότι θα εφαρμόζει:
 - α) δίνοντας τη δυνατότητα στην Επιτροπή να μη λάβει υπόψη της την παύση της παραβάσεως ως λυσιτελή ελαφρυντική περίπτωση·
 - β) κρίνοντας ότι η Επιτροπή απέδειξε την ύπαρξη επιπτώσεων στην αγορά χωρίς να προσδιορίσει την επίμαχη αγορά·
7. Το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης προσδοκίας κατά την εφαρμογή της ανακοινώσεως περί επεικειάς, καθόσον έκρινε ότι η αναιρεσίουσα είχε διαδραματίσει ρόλο πρωτεργάτη και δεν μπορούσε να τύχει επεικειάς βάσει του τίτλου Β της ανακοινώσεως αυτής·
8. Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή των σχετικών με τη δικαιολογημένη προσδοκία κανόνων, καθόσον έκρινε ότι τα όσα διατύπωσε η Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία δεν δημιούργησαν τη δικαιολογημένη προσδοκία ότι η αναιρεσίουσα θα τύχανε μείωσης του προστίμου βάσει του τίτλου Β της ανακοινώσεως περί επεικειάς.

Ανίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Armacell Enterprise GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-172/05, Armacell Enterprise GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-514/06 P)

(2007/C 56/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσίουσα: Armacell Enterprise GmbH (εκπρόσωπος: Ο: Spruhler, δικηγόρος)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-172/05
- Να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα έξοδα της διαδικασίας αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου
- Να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στις 23 Φεβρουαρίου 2005 στην υπόθεση R 552/2004-1
- Να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, καθώς και στα έξοδα των ενώπιον του διαδικασιών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προϋποθέσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου (¹), της 20ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, περί ομοιότητας των σημάτων. Η αναιρεσίουσα υποστηρίζει επίσης ότι η παράλειψη του Πρωτοδικείου να εξετάσει το ζήτημα της ομοιότητας των σημάτων από την άποψη του αγγλόφωνου κοινού συνιστά παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού τύπου κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

(¹) ΕΕ L 11, σ. 1.